

פרשת יתרו

ויצא משה לקראת חותנו (יח, ז)

כבוד גדול נתכבד יתרו באותה שעה, כיון שיצא משה, יצא אהרן נדב ואביהו, ומי הוא שראה את אלה יוצאים ולא יצא, רש"י.

קשה, דבשלמא אחר שיצאו אהרן נדב ואביהו יצאו כולם, כתב רש"י מסברא, שמי הוא הרואה אותם יוצאים ולא יצא. אבל מנין לו לרש"י שיצאו אהרן נדב ואביהו לקראת יתרו חותן משה.

ונראה לתרץ, על פי מה שהקשה רש"י על הפסוק "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" (בראשית כח, י), לשם מה נזכר מהיכן יצא, לא היה לו לכתוב אלא "וילך חרנה", ותירץ רש"י, שהפסוק מלמדנו בזה שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם. שבזמן שהצדיק בעיר, הוא הודה, הוא זיוה, הוא הדרה, מכיון שיצא הצדיק מן העיר, פנה הודה, פנה זיוה, פנה הדרה.

ונראה שגם כאן הוקשה לרש"י כעין זה, מדוע נכתב "ויצא משה לקראת חותנו", לשם מה נכתבה היציאה מן המקום, יותר היה לו לכתוב "וילך משה לקראת חותנו". ועל כרחך שגם כאן הטעם שנכתבה היציאה, ללמדנו שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם. אלא דקשה דהלא אהרן שקול היה כמשה והוא נשאר במקום, והיאך יתכן לומר כאן שפנה זיוו והדרו של המקום, הלא נשארו שם אהרן וכן שאר זקני הדור, ועל כרחך שעם משה יצאו גם שאר הזקנים, ואכן פנה זיוו והדרו של המקום, ומי רואה אותם יוצאים ואינם יוצא

מקור: הגר